

บทที่ 1

บทนำ

มะม่วงเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญของประเทศไทยในทางเศรษฐกิจ โดยมีมูลค่าการส่งออกไปยังต่างประเทศปีละประมาณ 15 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยส่งออกในรูปแบบของมะม่วงสด มะม่วงแช่แข็ง มะม่วงกระป๋อง น้ำมะม่วงและมะม่วงแปรรูปอื่นๆ เช่น มะม่วงกวน มะม่วงอบแห้ง และ มะม่วงดอง ตลาดที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย กลุ่มประเทศในทวีปยุโรป และสหรัฐอเมริกา (นลินี, 2545; กรมการส่งออก, 2546)

มะม่วงพันธุ์มหาชนกเป็นมะม่วงที่มีคุณสมบัติหลายประการที่เหมาะสมจะเป็นทางเลือกใหม่ในการส่งออก ทั้งแบบบริโภคผลสด และแปรรูปเป็นน้ำมะม่วงพร้อมดื่ม มะม่วงกวน แยมมาร์มาเลด วุ้นมะม่วง กัมมีมะม่วง เป็นต้น (เสาวลักษณ์, 2542) ปัญหาที่พบในการผลิตมะม่วงมหาชนกเหมือนกับปัญหาที่พบในมะม่วงทั่วไป คือการเข้าทำลายของโรค แมลง และความผิดปกติอื่นๆ บนผล ส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพไม่ดีและอายุการเก็บรักษาสั้น จากการทดลองโดยเกษตรกรพบว่า การห่อผลมะม่วงช่วยทำให้ผลมะม่วงมีคุณภาพดีขึ้น วัสดุที่ให้ผลดีที่สุดในการห่อ คือกระดาษเคลือบพลาสติก 1 ด้าน (กระดาษห่ออาหาร)

การห่อผลมะม่วงทำให้ผลมีผิวสวย ลดการเกิดโรคจากเชื้อราและแมลงได้ แต่ส่งผลให้มะม่วงที่ได้มีสีซีด เพราะผลมะม่วงขาดการกระตุ้นจากแสง นอกจากนี้พบว่ากระดาษเคลือบพลาสติก 1 ด้าน ทำให้ผลมะม่วงมีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมาก เนื่องจากบรรยากาศในกระดาษที่ห่อมีความชื้นสูง

การเพิ่มข้อได้เปรียบและลดข้อเสียเปรียบของการห่อผลมะม่วงอาจทำได้โดยเปลี่ยนวัสดุที่ห่อ โดยวัสดุดังกล่าวต้องให้แสงผ่านและระบายอากาศได้ วิธีนี้อาจมีข้อจำกัดเรื่องต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น การแก้ไขที่น่าจะง่ายที่สุด คือแกะกระดาษห่อผลก่อนเก็บเกี่ยว เพื่อให้มะม่วงมีการปรับตัวและพัฒนาสีแดงขึ้น ซึ่งวิธีดังกล่าวจำเป็นต้องศึกษาช่วงเวลาที่เหมาะสมและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อคุณภาพของมะม่วง

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

ศึกษาผลของระยะเวลาที่ได้รับแสงของผลต่อคุณภาพผล สีผิว และความต้านทานต่อโรคแอนแทรกโนสของผลมะม่วงพันธุ์มหาชนก